

[Brusvang]

lovtale, der blev holdt af Marcus Tullius Cicero 43 år før Kristi fødsel. Det synes mig at vise to ting: for det første, at der ikke er ret meget nyt under solen, for det andet, at den eskapistiske glistrupisme overhovedet ikke er opfundet af hr. Glistrup, men at den har eksisteret de sidste 2.000 år. Når jeg gør lidt ud af dette, er det bl. a. for hermed at give et svar til hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Det er nemlig forskellen på mit og hans parti, at vi har valgt at afstå fra den slags erklæringer, som ikke er nogen nytte til, men derimod med vore 11 mandater søgt og rent faktisk opnået – i forhold til vores mandatstyrke – indflydelse på de forhandlinger, som naturligvis helt selvfølgelig må føres først og fremmest med regeringen.

Efter denne lille digression vil jeg gerne vende tilbage til finanslovsforslaget og give centrum-demokraternes folketingsgruppes kommentarer hertil. Jeg har ved tidligere finanslovsforslagsbehandlinger sagt, at der jo ikke rigtig var noget at råbe hurra for, og må denne gang ikke bare for forandringens skyld, men måske også for at komme sandheden lidt nærmere sige: politisk set er der absolut ikke noget at råbe hurra for. Vore kommentarer til det politiske i forslaget er følgende:

Vi så gerne gældsætningen blive afdæmpet. Vi har undret os over dette, at man alligevel skal have 145.000 arbejdsløse, når ministeren kan dokumentere, at der er lige så mange beskæftiget som under højkonjunkturen. Så spørger vi os selv først og dernæst ministeren: er der så ikke et eller andet, der er galt? Selv om vi har fået lavet, synes vi selv, udmærkede ting med augustforlig I og også delvis udmærkede ting med augustforlig II og derved bragt en del mennesker i beskæftigelse, er det alligevel sådan, at vi slet ikke er trængt ind til kernen af arbejdsløshedsproblematikken, og at dette kan være en af årsagerne til, at vi står vaklende over for, hvilke metoder og hvilke midler vi skal gribe til.

Vi er ikke tilhængere af en sparekampagne i tide og utide. Vi vedstår over for vore vælgere dette, at der inden for den offentlige sektor mangler personale ved jernbaner, ved postvæsen, ved politi og ved toldvæsen og i åndssvageforsorgen. Kommer regeringen med forslag om ansættelse af personale dér, vil vi altså støtte det.

Men vi har også den fornemmelse, at selv om der inden for andre områder – og jeg tænker på børneinstitutionerne – givetvis visse steder, når hensyn skal tages til børnene og til mødrene, også er behov for personale dér, så er det en helt anden og meget mere betænkelig politisk sag, hvor vi jo desværre har oplevet, at personalet – og jeg tænker ikke mindst på de initiativer, der så ofte tages af den organisation, der hedder BUPL – i virkeligheden har ødelagt disse institutioners renommé. Vi har gang på gang oplevet under valgkampe o. lign., at institutionernes personale og deres faciliteter osv. er blevet misbrugt. Derfor er vi straks mere betænkelige og forsigtige på dette område.

Vor egen konklusion med hensyn til arbejdsløsheden er, at vi tror, arbejdsløsheden er kommet for at blive, at den ikke mindst har teknologiske årsager, og at det, man må sigte imod, derfor i langt højere grad er forskellige metoder til deling af den forhåndenværende arbejdsmasse.

Vi har i øvrigt i den forbindelse stillet et spørgsmål; det er sket i folketingets arbejdsmarkedsudvalg, så det er altså ikke et spørgsmål til ministeren her, men jeg vil godt tage det frem i denne sammenhæng. Vi har bedt om at få undersøgt, om den store arbejdsløshed ikke i et vist omfang hører sammen med en ændring i familiemønsteret, sådan at forstå, at der er sket det inden for de sidste 4–5 år, at kvinder i betydeligt omfang er gået på arbejdsmarkedet, således at de, når de har arbejdet en passende tid, er blevet berettigede til understøttelse og derved er med til at bringe tallene op. Det er altså en af de ting, vi gerne vil arbejde videre med. Vi tror, der ligger noget dér, men hovedsynspunktet er, at metoden nok skal være at fordele den bestående arbejdsmasse.

Finansloven skal vedtages, landet skal regeres. Regeringen skal ikke være i tvivl om, når den går i salen, hvordan der bliver stemt, og derfor har vi meddelt regeringen, at hvis den ønsker det, vil den for vort vedkommende få en liste over de ting, som vi ikke kan stemme for, sådan at man kan tage det med i beregningen.

Om den finanspolitiske hovedlinje vil jeg i øvrigt gerne sige følgende:

Vi føler ikke i CD, at vi står over for nogen voldsomt katastrofal krisesituation. Derfor føler vi heller ikke, at der på nogen måde